Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L. vi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

dreas relictis rhetib9 quorum
vſu actuq́ʒ viuebat eterne vi-
te ſecutus eſt Premia largien
tẽ. ℣. Ad vnius iuſſiõis vocẽ
petrus et andreas relictis rhe
tib9 ſecuti ſũt redẽptorẽ Pre.
Qui egeas. Iſta vana L. iij
ieſus veſter predicãs crucꝫ pa
tibulo ẽ affixus. Cui andre-
as. Pro reſtauratõne nr̃a non
p culpa noſtra crucis patibu-
lũ ſponte ſuſcepit. Ad quem
Egeas. Miror te prudẽtem
virum illũ ſectari velle quẽ q̃-
cunq́ʒ pacto aut ſponte aut in
uitũ cruci tñ cõfiteris affixũ.
Tu. ℞. Orauit ſanct9 An-
dreas dũ reſpiceret celũ voce
magna clamauit et dixit tu eſ
deus meus quẽ vidi. Ne me
patiaris ab impio iudice de-
poni q2 virtutẽ ſancte crucꝫ a-
gnoui. ℣. Tu es magiſter me
us chriſte quẽ dilexi quẽ cog-
noui quẽ confeſſus ſum. tan-
tũmodo i iſta voce exaudi me
Ne. Gla. Ne. In ſecũdo no.
añ. Ego ſi patibulũ crucis ex
paueſcerem crucis gl'iam non
predicarẽ. añ. Chriſt9 me mi
ſit ad illã pũinciã vbi nõ par
uum populũ acquiſiui. Aña.
Dignũ ſibi dñs computauit
martyrem quẽ vocauit apl'm
dũ eſſet in mari all'a. L. cõ iiij
Andreas reſpondit Eſt ma-
gnum myſteriũ crucis. quod
ſi forte audire volueris retexã

Egeas dixit: Myſteriũ dici
non põt ſed ſuppliciũ. Andre-
as reſpõdit ipm ſuppliciũ my
ſteriũ eſſe reparationis humani
generis ſi patiẽter audies cõ-
probabis. Egeas dixit Ego
quidẽ patiẽter audio verũtñ
niſi mihi obtẽperauerꝫ ipm my
ſteriũ te faciã experiri. Tu aũt
℞. Homo dei ducebatur vt
crucifigerent eũ. populus aũt
clamabat voce magna dicẽs.
Innocẽs huius ſanguis ſine
cauſa dãnat̃. ℣. Cũq́ʒ carni-
fices ducerẽt eũ vt crucifigere
tur factus ẽ cõcurſus populoꝝ
clamãtiũ et dicẽtiũ. In. L. v
Andreas reſpondit: Ego ſi
crucis patibulũ expaueſcerez
crucis gl'iam non predicarem
Iratus Egeas iuſſit eũ i car
cerẽ recludi. Mane facto tri-
bunali ſiſtitur. ꝛ cũ nullis pe-
narum minis ad ydolorum
poſſet induci ſacrificia: iuſſit
eũ egeas a vigitivno hoib9 ce
di ꝛ ceſũ mãib9 ꝛ pedib9 cruci
alligari vt ſic longiorẽ reciperet
cruciatũ. T. ℞. Salue crux q̃
i corpe xp̃i dedicata es ex mẽ
bris ei9 tãq́ʒ margaritꝫ ornata
es Suſcipe diſcipl'm ei9 q̃ pe-
pẽdit i te. ℣. O bona crux q̃
diu deſiderata ꝛ iã ꝯcupiſcẽti
Cũq́ʒ L. vi. aio ppata. Su.
duceret̃ ad crucẽ fact9 ẽ ꝯcur-
ſus pplorũ dicẽtiũ. Innocẽs
ſãguis ei9 ſine cauſa dãnatur

quos rogauit apoſtolus ne ſu
um martyriū impedirent: Ui
dens autem andreas a longe
crucem ſalutauit eam dicēs
Salue crux que in corꝑe chri
ſti dedicata es ꝛ membris ei⁹
tanꝗ̄ margaritis ornata. ſe-
curus et gaudens venio ad te
vt tu exultās ſuſcipias me di
ſcipulū eius qui pepēdit in te
Tu. ℟. Doctor bon⁹ ꝛ ami-
cus dei andreas ducitur ad
crucem aſpiciēs a longe vidit
crucem. ſalue crux. Suſcipe
diſcipulum eius qui pepēdit
in te magiſter meus chriſtus.
℣. Salue crux q̄ in corꝑe xp̄i
dedicata es et ex mēbris ei⁹
tanꝗ̄ margarit; ornata. Su.
Gloria. Su. In tertio noct.
añ. Salue crux que in corpo
re chriſti dedicata es ꝛ ex mē-
bris eius tanꝗ̄ margarit; or
nata. añ. Recipe me ab ho-
minibꝫ: ꝛ redde me magiſtro
meo vt ꝑ te me recipiat qui ꝑ
te me redemit. alla. añ. Dile
xit andreā dñs in odorē ſuaui
tatis alleluia. Scd̄m mathm.
In illo tempꝛe: Ambu-
lās ieſus iuxta mare ga
lilee vidit duos fratres Sy-
monem qui vocatur Petrus:
ꝛ andream fratrem eius mit-
tentes rhetia in mare. Et reli.
Omelia beati Gregorij pa.
Audiſtis fratres chariſſimi
quia ad vnius iuſſionis vocē
petrus ꝛ andreas relictis rhe
tibus ſecuti ſunt redemptorē.
Nulla vero hūc facere adhuc
miracula viderant nihil ab eo
de premio eterne retributio-
nis audierant: ꝛ tamē ad vnū
dñi preceptum hoc qđ poſſi-
dere videbātur obliti ſūt. T.
℟. Expandi manus meas
tota die in cruce ad populum
nō credētē ſed contradicētem
mihi. Qui ambulant vias n̄
bonas ſed poſt peccata ſua. ℣.
Deus vltionū dominus de⁹
vltionum libere egit. exaltare
qui iudicas terram redde re-
tributionem ſupbis. Qui.
Quanta nos eius Lcō viij
miracula videmus. quot fla-
gellis affligimur. quantis mi
narum aſperitatibus deterre-
mur: ꝛ tamen vocantē ſeq̄ cō-
temnimus. In celo iam ſedet
qui de cōuerſione nos admo
net. Iam iugo fidei colla gen
tium ſubdidit. iā mūdi gl'iaz
ſtrauit: iam ruinis eius cre-
breſcentibꝫ diſtricti ſui iudi-
cij propinquantez denunciat
diem: ꝛ tamen ſupba mēs no
ſtra non vult hoc ſponte dese-
rere. quod quotidie ꝑdit inui
ta. Tu aūt. ℟. Uir iſte i po
pulo ſuo mitiſſimus apparu-
it ſanctitate aūt et grā plenus
iſte eſt qui aſſidue orat. Pro
populo et pro ciuitate iſta. ℣.
Pro eo vt me diligerēt detra